

1665 8/4 30: 1. Beh. af F. t. L. om Till. t. L. ang. Udstykningen i de sønderj. Landsdele. 1666

[Jefsen Christensen.]

I øvrigt vil jeg blot føje til, at naar det blev nævnt, at 1 Million og 3 Millioner blev 4 Millioner, indsat i hele Landet Nord for Aaen, saa betyder dette ikke det samme som 10 Millioner, sat ind i det snævre, lille Omraade, der hedder de sønderjydske Landsdele. Dette ved den højtærede Landbrugsminister godt, men han ved tillige, at Jordproblemet i Øjeblikket er under Debat i det danske Folk, og at Linierne ikke er afklaret. Derfor vil jeg ikke paa nærværende Tidspunkt binde mig hverken til det ene eller det andet ud over det, jeg har sagt, at den eneste fornuftige Udgang af disse Forhandlinger vil være, at man lægger den til enhver Tid gældende Jordpris til Grund baade for Privatbrugene og Fæstegodset.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg har aldrig udtalt, at Staten ikke vilde tabe noget ved Udstykning efter 4. Oktober-Loven, men jeg har sagt, at Staten ved denne Udstykningsform har en Mulighed for at faa i alt Fald en betydelig Del tilbage gennem Værdistigningen.

Med Hensyn til Bevillingerne paa 4 Millioner og 10 Millioner — de 4 Millioner, som daværende Landbrugsminister, Hr. Madsen-Mygdal fik, og de 10 Millioner, som er vedtaget i min Tid — vil jeg gerne sige, at der er den Forskel, at daværende Landbrugsminister, Hr. Madsen-Mygdal ønskede at faa disse Bevillinger gennemført paa den Maade, at al den Jord, der blev indkøbt, skulde udstykkes udelukkende efter 4. Oktober-Loven, men ifølge mit Lovforslag om en Bevilling paa 10 Mill. Kr. skal Jorden kunne udstykkes efter begge Love.

Jefsen Christensen: Jeg forstaar ikke rigtig den højtærede Landbrugsministers Tale om de stigende Værdier, som man vil kunne faa tilbage fra Brugene efter 4. Oktober-Loven, saadan som denne Lovs § 6 nu haandhæves. 4. Oktober-Lovens § 6 haandhæves jo nu overfor 4. Oktober-Lovens Brugere i Overensstemmelse med Paragraffen om Vurdering til Skat. Man vurderer de allerfleste Steder saaledes, at man regner Jorden som værende i middelgod Kultur og hørende til en middelstor Bondegaard, og saa hører det med til gode Principper og til gode Teorier, i hvert Fald

indenfor de Partier, der har Regeringsmagten i Øjeblikket, at de arbejdsskabte Værdier i al Fremtid ikke maa røres, hverken ved Skattesvarelse eller ved Rentesvarelse. Det er jo ogsaa det, Højesteretsdommen i sidste Instans gaar ud paa, at saadan bør det være. Om Højesteretsdommen kan ændre Opfattelsen derhen, at man bliver nødt til at vurdere Jorden til den handelsmæssige Værdi, den har i det givne Øjeblik, uanset dens Kulturtilstand, det er en ganske anden Sag; det Spørgsmaal ligger det til Fremtiden at afklare. Men jeg kan ikke se, at den højtærede Landbrugsminister har Ret i, at man i Fremtiden kan inddrage de stigende Kulturværdier paa de bestaaende Brug, heller ikke efter 4. Oktober-Loven.

Landbrugsministeren (Bording): Som Eksempel paa, hvorledes det Forhold, vi her drøfter, vil virke i Sønderjylland, vil jeg gerne nævne, at hvis nu Staten har købt noget af den Jord, her er Tale om, til 400 Kr. pr. Tønde Land, og Staten derefter har foretaget en Grundforbedring til 100 Kr. pr. Tønde Land — og jeg vil antage, dette vil ske i mange Tilfælde —, saa er det dog givet, at den Grundforbedring, som er foretaget for dette Beløb, vil betyde, at Jorden vil faa en forøget Værdi, saa at den ved næste Vurdering til Skat vil blive sat højere end den Gang, den maaske stod til 400 Kr. Det er ogsaa rimeligt, at naar Staten har betalt dette Beløb, vil Husmanden, som faar det, komme til at betale Afgift ogsaa af Stigningen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til og Ændring i Lov om Foranstaltninger til Fremme af en hensigtsmæssig Jordfordeling mellem Landejendommene i de sønderjydske Landsdele af 29. Marts 1924.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1335).